

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613200500
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3613200500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Ľubice Bajzovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. U. M., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného ÚPSVaR Partizánske, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: U. N., nar. XX.XX.J., bytom Partizánske, U. XXXX/XX, v konaní zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková, s.r.o., Jesenského 231/5, Partizánske a otca: L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., X. XXX, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti v prospech maloletého dieťaťa, na odvolanie matky, proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 09. apríla 2013, č.k. 3P/10/2013-62, v senáte jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca k mal. U., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 99,58 eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2013, ktoré výživné je otec p o v i n ť v sume 150,- eur mesačne, poukazovať k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a v sume 50,- eur mesačne, určenej na tvorbu úspor maloletého dieťaťa, j e p o v i n ť poukazovať do 15. dňa v mesiaci, na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech dieťaťa, zriadi matka maloletého dieťaťa.

Zameškané výživné, za obdobie od 01.02.2013 do 25.06.2013 v sume 485,36 eur, súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v 50,- eurových mesačných splátkach a to tak, že v sume 25,- eur mesačne je otec p o v i n ť toto poukazovať k rukám matky maloletého dieťaťa spolu s bežným výživným a v sume 25,- eur mesačne je otec p o v i n ť toto poukazovať na osobitný účet maloletého dieťaťa, určený na tvorbu úspor, spolu s bežnou splátkou určenou na tvorbu úspor s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia, pričom prvá splátka zameškaného výživného, sa stáva zročnou do 15. dňa v mesiaci nasledujúceho, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh matky z a m i e t a.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 3P/43/2008-30 zo dňa 08.04.2008 v časti o výživnom.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd rozhodol tak, že zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 3P/43/2008-30 zo dňa 08.04.2008 tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca, na maloletého U., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 3 000,- Sk mesačne na sumu 150,- eur

mesačne, ktorú sumu je otec maloletého, povinný platiť k rukám matky maloletého dieťaťa, vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred, s účinnosťou od 01.02.2013. Zameškané výživné na maloletého U., za čas od 01.02.2013 do 09.04.2013 vo výške 100,84 eur, súd povolil otcovi maloletého splácať po 10,- eur mesačne, spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok. V ostatných častiach, súd ponechal rozsudok Okresného súdu Partizánske, č. k. 3P/43/2008-30 zo dňa 08.04.2008, nezmenený.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že maka sa podaným návrhom domáhala zmeny rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3P/43/2008 zo dňa 08.04.2008 a žiadala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca, na maloletého, zo sumy 99,58 eur na sumu 220,- eur mesačne, s účinnosťou odo dňa podania návrhu. V návrhu uviedla, že rozsudkom súdu sp. zn. 3P/43/2008-30 zo dňa 08.04.2008, bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej, maloletý U. bol zverený do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 3 000,- Sk. V tom čase, mal maloletý necelý rok veku. Svoj návrh zdôvodnila tým, že od poslednej úpravy výživného, došlo k zmene pomerov, jednak na strane maloletého a jednak na strane oboch rodičov. Od poslednej úpravy uplynulo 5 rokov, potreby maloletého primerane k jeho veku vzrástli, maloletý navštevuje materskú školu v P., býva často chorý, trpí alergiou, s čím sú spojené zvýšené náklady na jeho zdravotnú starostlivosť. Kvôli zdravotným problémom, musel absolvovať liečenie v Hornom Smokovci. Ďalej v návrhu uviedla, že s maloletým U., žije v spoločnej domácnosti s jej rodičmi, ktorým prispieva mesačne sumou 300,- eur. Jej mesačný príjem je priemerne 850,- eur netto, z ktorého však uhrádza aj ďalšie výdavky na ubytovanie, cestovanie a stravovanie, v súvislosti so zamestnaním a iné. Má vedomosť o tom, že otec by mal mať vyšší príjem, ako ona. Otec vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že akceptuje fakt, že od posledného rozhodnutia súdu, uplynula doba 5 rokov a že došlo k zmene pomerov, na strane maloletého. Uviedol, že sa mu javí neúčelné upravovať, resp. meniť výšku výživného, na dobu pol roka, keďže maloletý v septembri 2013 nastúpi do 1. ročníka základnej školy a vtedy dôjde k zmene pomerov na strane maloletého, tým však nechce právo maloletého, na vyššie výživné nijako sponchybňovať. Nesúhlasil so sumou 220,- eur, požadovanou matkou. Navrhol, aby súd zvýšil výživné na maloletého, zo sumy 99,58 eur na 135,- eur. Ďalej uviedol, že so všetkými dôvodmi matky, sa nestotožňuje a má pochybnosť o niektorých konkrétnych výdavkoch, na uspokojovanie potrieb maloletého. Podľa jeho názoru, nie je dôvodné, aby matka prispievala do domácnosti svojich rodičov sumou 300,- eur, nakoľko v byte žijú 3 dospelé osoby a 1 maloletý. Taktiež aj platenie úhrad spojených s užívaním bytu, sa musí rozdeliť medzi všetky dospelé osoby. Ďalej uviedol, že výška výživného 220,- eur, by presahovala odôvodnené potreby maloletého, vyčíslené v podanom návrhu, ktoré matka vyčísliila na sumu 163,24 eur. Jeho priemerný mesačný zárobok v spoločnosti X., a.s., za posledných 12 kalendárnych mesiacov, je v sume cca 1.100,- eur. Kolízny opatrovník doporučil návrhu matky vyhovieť, s prihliadnutím na vek a opodstatnené potreby maloletého, ako aj s prihliadnutím na zárobkové možnosti a schopnosti oboch rodičov.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, s odkazom na ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, § 78 ods. 3 Zákona o rodine okresný súd uviedol, že v čase poslednej úpravy, bola matka maloletého na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 4 560,- Sk mesačne a prídavok na dieťa vo výške 540,- Sk mesačne. Vyživovaciu povinnosť mala iba k maloletému U.. V čase poslednej úpravy bol otec maloletého zamestnaný v spoločnosti Volkswagen, s.r.o. V. a vyživovaciu povinnosť, mal iba k maloletému U..

Súd mal za to, že k zmene pomerov, došlo najmä na strane maloletého, a preto súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého, zo sumy 99,58 eur na sumu 150,- eur, s účinnosťou odo dňa podania návrhu. Pri rozhodovaní o výške výživného, vzal súd do úvahy návrh matky na výšku výživného, ktorá žiadala sumu 220,- eur, taktiež súd zohľadnil aj vyjadrenie otca, ktorý súhlasil so sumou 135,- eur mesačne, a až od septembra 2013 súhlasil so sumou vo výške 150,- eur. Ďalej súd prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky, otca a predovšetkým na odôvodnené potreby maloletého. Matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému, najmä osobnou starostlivosťou o neho. Otec maloletého, dosahuje čistý mesačný príjem 1.313, 65 eur a vyživovaciu povinnosť, má iba voči maloletému U..

Súd konštatoval, že od poslednej úpravy výživného na maloletého U. v roku 2008, uplynulo 5 rokov a už samotné uplynutie tohto času, zakladá dôvodnosť, pre novú úpravu výživného, nakoľko v tom čase

mal maloletý necelý rok veku a v súčasnosti má už takmer 6 rokov veku. A keďže je maloletý o 5 rokov starší, jeho potreby podstatne vzrástli tým, že navštevuje materskú školu, býva často chorý, trpí alergiou, má chronický zápal priedušiek, v dôsledku čoho, musí absolvovať liečebné pobyty, s čím sú spojené zvýšené výdavky, na jeho starostlivosť zo strany matky, teda, celkové zaopatrenie maloletého vzrástlo.

Ďalej s odkazom na ust. § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. , súd povolil otcovi maloletého, splácať zameškané výživné na maloletého U. v mesačných splátkach po 10,- eur, za čas od 01.02.2013 do 09.04.2013, spolu s bežným výživným, vo výške 100,84 eur, čo je suma výživného, vypočítaná za obdobie od 01.02.2013 do 09.04.2013.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, podala odvolanie matka maloletého dieťaťa, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadala, aby odvolací súd, rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že zvýši vyživovaciu povinnosť otca, v prospech mal. U., na sumu 220,- eur mesačne s tým, že zročné výživné, nebude povolené otcovi splácať v splátkach. Uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu, podľa jej názoru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnila dôvod odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. V odôvodnení odvolania uviedla, že súdom zvýšené výživné, nepovažuje za postačujúce a zodpovedajúce základným zásadám, ktorými je sudca povinný, pri určovaní výživného na maloleté dieťa sa riadiť. Poukázala na to, že je potrebné prihliadnuť na to, kto a v akej miere sa o dieťa osobne stará, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a že dieťa, má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. V tomto prípade podľa jej názoru, príjem otca opodstatňuje výživné v rozsahu, ako žiada, pretože celá starostlivosť o dieťa, je výlučne na nej a otec v konaní nepreukázal existenciu výdavkov, ktoré by mali prednosť, pred jeho vyživovacou povinnosťou na maloletého. Poukázala na to, že čistý príjem otca maloletého, je 1.300,- eur, z čoho požadované výživné, nepredstavuje ani pätinu, z jeho čistého príjmu. Otec maloletého, nad rámec súdom určenej vyživovacej povinnosti, dieťaťu ničím neprispieva, nikdy mu nič nedaroval, maloletého nenavštívil, žiadnym spôsobom ho nekontaktoval, ani pri príležitosti jeho sviatkov. Nejaví o neho žiaden záujem Jeho argumentácia, v súvislosti s vysokými výdavkami, z dôvodu jeho úverov neobstojí, pri hodnotení a ustáľovaní výšky výživného. Jeho spochybňovanie osobnej prítomnosti matky, na liečení maloletého v tom smere, že matka si pokryla vlastné náklady na „dovolenkový“ liečebný pobyt, je vyjadrením „veľkej empatie a citu otca k maloletému“ a je dôkazom jeho reálneho a skutočného záujmu o maloletého. Poukázala na to, že otec sa snažil pred prvostupňovým súdom, vytvoriť dojem zodpovedného rodiča, s cieľom ovplyvniť výšku výživného, o ktorej súd rozhodoval, čo sa mu v konečnom dôsledku, podľa jej názoru podarilo. Poukázala na to, že spolu s kolíznym opatrovníkom, ju mimo pojednávacej miestnosti, otec atakoval s tým, aby mu nebránila styku s maloletým, hoci nikdy nič také neurobila a to od narodenia dieťaťa, až doposiaľ. Poukázala na to, že práve naopak otec, sa s matkou, ani dieťaťom, za týmto účelom nekontaktoval, dieťa nenavštevuje, ani sa o dieťa nezaujíma. Po pojednávaní, sa síce s dieťaťom stretol, nasľuboval mu darčeky, ďalšie stretnutia, avšak nič zo svojich sľubov nerealizoval. Poukázala na to, že otec dieťaťa, nemá okrem vyživovacej povinnosti k nemu, ďalšiu vyživovaciu povinnosť k inému maloletému dieťaťu. Jeho konanie, považuje za dôkaz a prejav citovej absencie a neplnenia si základných rodičovských povinností.

Otec maloletého dieťaťa, nevyužil svoju zákonnú možnosť, písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Kolíznym opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že navrhuje prešetriť odvolanie matky a na základe neho rozhodnúť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 a § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie matky, je čiastočne dôvodné a preto rozsudok prvostupňového súdu, za použitia § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

V zmysle čl. 41 Ústavy SR je vymedzený rámec ústavnej starostlivosti ochrany manželstva, rodiny a rodičovstva, kde okrem iného, je Ústavou zaručené právo detí na rodičovskú výchovu a starostlivosť a zároveň právo rodičov na starostlivosť o deti a ich výchovu. Zákon o rodine je jeden z rozhodujúcich

zákonov, ktorým sa čl. 41 vykonáva. Výživné je v zmysle Zákona o rodine, právnym nárokom dieťaťa. Právo dieťaťa na výživné, je ovplyvňované právnymi skutočnosťami, ktoré vedú k vzniku, zmene a zániku práva na výživné. Do celého tohto procesu, vstupujú za určitých okolností nielen povinné a oprávnené osoby, ale aj štátne orgány a to predovšetkým súdy, ktorých jednou zo základných úloh, je dbať o zabezpečených práv a právom chránených záujmov detí.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere, sa o dieťa stará. Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Priznané výživné, možno v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine meniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Z uvedeného vyplýva, že teda rozhodnutie o výživnom, nie je rozhodnutím nemenným. Zákonné ust. § 78 Zákona o rodine, vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času, však môže nastať zmena pomerov, ako na strane detí a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených potrieb, nástupom na vyšší typ školy, tak aj na strane rodičov a to zvýšením, alebo znížením príjmu, prípadne pribudnutím, alebo odbudnutím ďalších vyživovacích povinností.

V preskúmvanej veci, z obsahu spisového materiálu vyplýva, že posledná úprava výživného na maloleté dieťa, bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 3P/43/2008-30 zo dňa 08.04.2008, ktorým bola schválená dohoda rodičov maloletého dieťaťa, v zmysle ktorej, bol mal. U. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu, sumou 3.000,- Sk (99,58 eur) mesačne. Od tejto doby, k úprave vyživovacej povinnosti, v prospech maloletého dieťaťa, neprišlo.

V čase poslednej úpravy výživného, maloleté dieťa bolo vo veku necelých 10 mesiacov. Matka maloletého dieťaťa, v tomto období bola na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok, vo výške 4.560,- Sk mesačne a prídavok na dieťa vo výške 540,- Sk mesačne. Bola nemajetná, inú vyživovaciu povinnosť nemala. Spolu s dieťaťom, bývali u svojich rodičov v 3-izbovom byte, ktorým prispievala na domácnosť sumou 3.000,- Sk mesačne. Zo správy kolízneho opatrovníka z uvedeného obdobia vyplýva, že otec v tom čase, a to od októbra 2007, nejavil žiaden záujem o maloleté dieťa a o toto sa starala výhradne matka. Otec maloletého dieťaťa v uvedenom období, podľa vlastného vyjadrenia, pracoval s priemerným mesačným netto príjmom 1.000,- eur, okrem mal. U., mal vyživovaciu povinnosť ešte k jednému dieťaťu, ktoré bolo v tom čase vo veku 14 rokov a to k mal. U. M., nar. XX.XX.XXXX, na ktorú prispieval v tom čase výživným, vo výške 3.000,- Sk. Bol nemajetný.

V súčasnosti, je maloleté dieťa vo veku necelých 6 rokov. Navštevuje predškolské zariadenie. Od 01.09.2013 začne navštevovať 1. ročník základnej školy. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že trpí častou chorobnosťou dýchacích ciest, tento nepriaznivý zdravotný stav maloletého dieťaťa, si vyžiadala absolvovanie liečenia v Hornom Smokovci, kde dieťa sprevádzala matka, v súvislosti s čím, mala náklady 392,- eur.

Matka maloletého dieťaťa, pracuje s priemerným mesačným netto príjmom 887,35,- eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Je nemajetná. Pracuje v 4-smennej prevádzke, v spoločnosti X. s.r.o. V., kde dochádza z miesta bydliska, v určených pracovných cykloch, v súvislosti s čím má náklady na ubytovanie v mieste pracoviska, v sume 86,96 eur mesačne. Spolu s dieťaťom, žije v spoločnej domácnosti u svojich rodičov, ktorým prispieva na úhradu mesačných výdavkov, sumou 300,- eur. Maloletému dieťaťu platí poistenie, v sume 14,59 eur mesačne, anglický jazyk v sume 16,- eur mesačne, investičné sporenie v sume 180,- eur polročne.

Otec maloletého dieťaťa, pracuje s priemerným mesačným netto príjmom 1.313,65 eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť k inému maloletému, či plnoletému dieťaťu t.č. nemá. V roku 2011, uzatvoril

manželstvo s W. M., s ktorou v bezpodielovom spoluvlastníctve, vlastní rodinný dom. Spoločné poplatky spojené s bývaním, predstavujú mesačne sumu 120,- eur, náklady na hypotekárny úver 429,36 eur mesačne, spláca bezúročnú pôžičku od zamestnávateľa v sume 140,- eur mesačne, povinné životné poistenie 80,- eur mesačne, internet 13,- eur mesačne, podľa jeho vyjadrenia, náklady na cestu osobným motorovým vozidlom do práce, predstavujú sumu 100,- eur mesačne. Pracuje v 3-zmennej prevádzke v spoločnosti X.. Jeho manželka je zamestnaná, má pravidelný mesačný príjem, spolu v domácnosti s nimi, žije aj maloletá dcéra jeho manželky, ktorá je žiačkou 4. ročníka základnej školy.

Preskúmaním danej veci, odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňovým súdom zvýšené výživné, v dostatočnej miere nezohľadňovalo zmenu pomerov, tak na strane maloletého dieťaťa, ako na strane povinného rodiča, teda otca maloletého dieťaťa, s prihliadnutím na jeho komplexné osobné, majetkové a zárobokové pomery. Od doby poslednej úpravy výživného, je maloleté dieťa o 5 rokov staršie, nepochybne mu vzrástli náklady na uspokojovanie jeho základných každodenných potrieb, zahŕňajúcich potreby ošatenia, stravy a nákladov na lekársku starostlivosť, keďže preukázateľne dieťa trpí častou chorobnosťou dýchacích ciest, ktorá si vyžiadala absolvovanie liečebného pobytu v Hornom Smokovci, v súvislosti s čím mala matka zvýšené náklady spočívajúce v úhrade liečebného pobytu vo výške 392,- eur. Je absolútne neakceptovateľná obrana otca, že týmto spôsobom, si matka „vyriešila svoj dovolenkový pobyt“. Aj keby predmetné náklady, predstavovali výlučne úhradu nákladov za pobyt matky, a nepozostávali by aj z úhrady pobytu za liečbu maloletého dieťaťa, je v celom rozsahu akceptovateľné, že vzhľadom na vek maloletého dieťaťa, bolo potrebné tieto účelne vynaložiť, pretože dieťa je v takom veku, kedy absolvovanie takéhoto liečebného pobytu, bez matky, by preňho mohlo predstavovať taký stresujúci faktor, ktorý by v značnom rozsahu mohol eliminovať, liečebné účinky, v spojitosti s týmto pobytom. Je potrebné si uvedomiť, že matka v tomto smere, konala v celom rozsahu v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, v snahe, aby dieťa netrpelo odlúčením od matky, ktorý zreteľ na záujmoch dieťaťa, je povinnosťou, vyplývajúcou zo zákona každému z rodičov. Je pravdou, že od doby poslednej úpravy výživného, vzrástol v podstatnej miere aj príjem matky maloletého dieťaťa, avšak táto skutočnosť, nemôže ovplyvniť opodstatnenosť výšky zvýšeného výživného, zo strany povinného rodiča, keďže aj jeho prvoradou povinnosťou, je zabezpečiť výživu svojho dieťaťa. Popri rastúcich nákladoch na maloletého, s prihliadnutím na výšku príjmu, nemožno pripustiť, aby výška otcovi určenej vyživovacej povinnosti, nezodpovedala jednej zo základných zásad, vyplývajúcich zo Zákona o rodine, určujúcej pri rozhodovaní o výške výživného v prospech maloletého dieťaťa a to právu dieťaťa, adekvátnym spôsobom, sa podieľať na životnej úrovni povinného rodiča. Na strane otca, od doby poslednej úpravy výživného rovnako vzrástol jeho mesačný príjem. Odbudla mu vyživovacia povinnosť, t.č. na už plnoletú dcéru z prvého manželstva. Je pravdou, že mu pribudla vyživovacia povinnosť k jeho terajšej manželke, ktorá je však vzájomná, pričom jeho terajšia manželka je zamestnaná a má rovnako pravidelný mesačný príjem. Skutočnosť, že v domácnosti s nimi, žije aj maloletá dcéra jeho manželky, žiadnym spôsobom nemôže byť zohľadňovaná v neprospech mal. U. pri určení výšky vyživovacej povinnosti k nemu, pretože z hľadiska zákona, otec maloletého dieťaťa, nie je vo vzťahu k dcére svojej manželky, povinnou osobou. Táto vyživovacia povinnosť, zaťažuje výlučne jeho manželku. Pri posudzovaní komplexných pomerov otca, nemožno opomenúť skutočnosť, že spolu s manželkou, sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu. Skutočnosť, že otec sa zaťažil neprímeranými finančnými rizikami, spočívajúcimi v tom, že spláca vysokými mesačnými splátkami hypotéku a to vo výške 429,36 eur a ďalšiu bezúročnú pôžičku, poskytnutú mu zamestnávateľom, v sume 140,- eur, nemôže ísť rozhodne na ľarchu výšky vyživovacej povinnosti, vo vzťahu k mal. U.. Pokiaľ sa rozhodol, takýmito neprímeranými mesačnými nákladmi sa zaťažiť, bolo potrebné na jeho strane si uvedomiť, že vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu, je prednostnou dávkou a na takto vynaložené náklady, nemožno pri určení vyživovacej povinnosti prihliadať. Navyiac, na týchto výdavkoch, je povinná v rovnakej miere, podieľať sa aj jeho terajšia manželka, keďže ide o dlhy, ktoré vznikli počas trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva. Rovnako tak je povinná, podieľať sa aj na poplatkoch spojených s bývaním, ktoré ako uviedol otec, predstavujú 120,- eur mesačne, náklady na internet 13,- eur mesačne, nemožno nevziať do úvahy aj výšku životného poistenia otca, ktoré platí v rozsahu 80,- eur mesačne. Z uvedeného možno jednoznačne ustáliť, že komplexné pomery otca, spočívajúce v jeho terajšom príjme, v počte vyživovacích povinností, ako aj celkových nákladov, ktoré nebolo nevyhnutné vynaložiť, z toho vyplývajúca jeho celková životná úroveň opodstatňujú, aby platil výživné na maloleté dieťa vo zvýšenom v rozsahu, v sume 200,- eur mesačne. Je nepochybné, že mal. Matej má právny nárok na rovnakú životnú úroveň, akú má otec. Rovnako nemožno neprihliadnuť na to, že vyživovacia povinnosť otca, voči maloletému, nie je vyvažovaná jeho osobnou starostlivosťou o dieťa, pretože všetku osobnú

starostlivosť, zabezpečuje výhradne matka, pričom otec, nad rámec súdom mu určeného výživného, maloletému dieťaťu ničím neprispieva, o dieťa sa nezaujíma, žiadnym, ani minimálnym spôsobom, sa nepodieľa na jeho výchove, ani zabezpečení zvýšených nákladov, ktoré má matka v súvislosti so zdravotnými ťažkosťami, ktorými dieťa trpí a nákladmi, ktoré je potrebné znášať, v súvislosti s tým, že dieťa od septembra začne navštevovať 1.ročník ZŠ.

Vychádzajúc z ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine, za odôvodnené potreby dieťaťa, možno považovať aj tvorbu úspor, v prípade, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, pričom v takom prípade, súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu, poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa, je potrebný súhlas súdu.

V preskúmvanej veci, odvolací súd dospel k záveru, že odvolacím súdom zvýšené výživné otcovi, platenie ktorého, majetkové pomery otcovi nepochybne dovoľujú, je potrebné s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho odôvodnené potreby, uložiť otcovi plniť tak, že v sume 150,- eur mesačne, bude bežné výživné, poukazované k rukám matky a vo zvyšku, teda v sume 50,- eur mesačne, bude otcom poukazované na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý je povinná v prospech dieťaťa zriadiť jeho matka, pretože maloleté dieťa, bolo zverené do jej osobnej starostlivosti. Týmto spôsobom, bude zabezpečený zákonný nárok dieťaťa, adekvátnou mierou, sa podieľať na aktuálnej životnej úrovni, povinného rodiča.

Nad rámec odvolacím súdom zvýšenej vyživovacej povinnosti otca, krajský súd návrh matky na zvýšenie výživného, zamietol ako nedôvodný.

Prvostupňový súd postupoval správne, keď ustálil, že je zákonný dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, s účinnosťou od 01.02.2013, teda od doby podania návrhu matkou, na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, pretože s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, už v tom čase, tu preukázateľne existovala kvalifikovaná zmena pomerov, tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane otca maloletého dieťaťa, opodstatňujúca zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Zročné výživné, za obdobie od 01.02.2013, teda od doby opodstatňujúcej zvýšenie výživného v prospech dieťaťa, do 25.06.2013, teda do doby rozhodnutia odvolacieho súdu o zvýšení výživného, v sume 485,36 eur, súd povolil otcovi splácať, v 50,- eur mesačných splátkach a to tak, že polovica mesačnej splátky zročného výživného, bude poukazovaná k rukám matky, za účelom bežnej spotreby, na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a druhá polovica mesačnej splátky zročného výživného, bude určená na tvorbu úspor maloletého dieťaťa. Vychádzajúc z ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie, sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia. Citované ustanovenie a to konkrétne veta druhá, umožňuje súdu rozhodnúť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach a to v prípadoch odôvodnených, vyplývajúcich z okolností daného prípadu, kedy takéto plnenie, nad mieru neprimeranú, nezasiahne do záujmov oprávnenej osoby. V danom prípade, výška bežného výživného, zodpovedá pokrytiu bežných potrieb maloletého dieťaťa, preto povolenie splátok zameškaného výživného otcovi, nepredstavuje podľa názoru odvolacieho súdu, taký zásah do sféry maloletého dieťaťa, ako oprávnenej osoby, ktorý by ho nad akceptovateľný rámec zaťažil a preto súd, zameškané výživné otcovi, za použitia cit. zákonného ustanovenia, splácať povolil.

V preskúmvanej veci, preto v súlade s vyššie uvedeným, odvolací súd, rozhodnutie prvostupňového súdu, za použitia § 220 O.s.p. zmenil.

O trovách odvolacieho konania, súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1, v spojitosti s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.